

УХВАЛА ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

13.08.2025

м. Ужгород

Закарпатський апеляційний суд у складі:

Головуючого - судді **Бисага Т.Ю.**суддів: **Фазикош Г.В., Кожух О.А.,**за участю секретаря судового засідання: **Форкоша Е.Р.,**
учасників судового процесу: представника – **Діовші А.Я.,**розглянувши у відкритому судовому засіданні матеріали судового провадження № 11-сс/4806/413/25 за апеляційною скаргою представника ТзОВ «Гідроресурс-Тересва» - директора **Сергієнко І.Є.** на ухвалу слідчого судді Тячівського районного суду Закарпатської області від 13 травня 2025 року про арешт майна,

ВСТАНОВИВ:

Ухвалою слідчого судді Тячівського районного суду Закарпатської області від 13 травня 2025 року клопотання дізнавача СД Тячівського РВП ГУНП в Закарпатській області **Продана М. О.**, погоджене прокурором Тячівської окружної прокуратури Закарпатської області **Варгою І. В.**, про накладення арешту на тимчасово вилучене майно у кримінальному провадженні № 12025078160000113, відомості про яке 02 травня 2025 року внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань, за ч. 1 ст. 197-1 КК України, задоволено.

Накладено арешт шляхом заборони користування, розпорядження та відчуження тимчасово вилученим майном, яке виявлено та вилучено в ході огляду місця події 01 травня 2025 року в с. Калини, вул. Калинова, б/н, Тячівського району, Закарпатської області, Україна, біля земельної ділянки з кадастровим номером: 2124482800:01:002:0128, а саме:

- котком дорожнім для виконання земельних робіт марки «Vibromax JCBVM132D», заводський номер кузова JCB1800790, який на праві власності належить Мозговському Микиті Станіславовичу, мешканцю м. Харків, проспект Науки, 45 Б, Харківської області, Україна;
- фронтальним навантажувачем для виконання земельних робіт марки «LIEBHERR 1574», заводський номер кузова 4720149, який на праві власності належить Мозговському Микиті Станіславовичу, мешканцю м. Харків, проспект Науки, 45 Б, Харківської області, Україна;
- бульдозером для виконання земельних робіт марки «Т-170», номер кузова 02/10797, який перебуває у володінні ТОВ "Закарпатреконструкція";
- бульдозером для виконання земельних робіт марки «LIEBHERR-752», номер кузова DP752-5419, який перебуває у володінні ТОВ "Закарпатреконструкція";
- екскаватором гусеничним для виконання земельних робіт марки «LIEBHERR-944», який перебуває у володінні ТОВ "Закарпатреконструкція";
- двома металевими вагонами із позначками 21 світло-коричневого кольору, які перебувають у володінні ТОВ "Закарпатреконструкція", до скасування арешту у встановленому нормами діючого КПК України порядку.

Арештоване майно:

- коток дорожній для виконання земельних робіт марки «Vibromax JCBVM132D», заводський номер кузова JCB1800790, який на праві власності належить Мозговському Микиті Станіславовичу, мешканцю м. Харків, проспект Науки, 45 Б, Харківської області, Україна;
- фронтальний навантажувач для виконання земельних робіт марки «LIEBHERR 1574», заводський номер кузова 4720149, який на праві власності належить Мозговському Микиті Станіславовичу, мешканцю м. Харків, проспект Науки, 45 Б, Харківської області, Україна;
- бульдозер для виконання земельних робіт марки «Т-170», номер кузова 02/10797, який перебуває у володінні ТОВ "Закарпатреконструкція";
- бульдозер для виконання земельних робіт марки «LIEBHERR-752», номер кузова DP752-5419, який перебуває у володінні ТОВ "Закарпатреконструкція";
- екскаватор гусеничний для виконання земельних робіт марки «LIEBHERR-944», який перебуває у володінні ТОВ "Закарпатреконструкція";
- два металеві вагони із позначками 21 світло-коричневого кольору, які перебувають у володінні ТОВ "Закарпатреконструкція", передано на відповідальне зберігання на території спеціального майданчика для зберігання тимчасово затриманих транспортних засобів Тячівського РВП ГУНП в Закарпатській області за адресою: м. Тячів, вул. Промислова, № 6 «а», Закарпатської області, Україна.

Роз'яснено положення, що закріплені в ч. 1 ст. 174 КПК України, відповідно до яких підозрюваний, обвинувачений, їх захисник, законний представник, інший власник або володілець майна, представник юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, які не були присутні при розгляді питання про арешт майна, мають право заявити клопотання про скасування арешту майна повністю або частково. Таке клопотання під час досудового розслідування розглядається слідчим суддею, а під час судового провадження - судом. Також арешт майна може бути скасовано повністю чи частково ухвалою слідчого судді під час досудового розслідування чи суду під час судового провадження за клопотанням підозрюваного, обвинуваченого, їх захисника чи законного представника, іншого власника або володільця майна, представника юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, якщо вони доведуть, що в подальшому застосуванні цього заходу відпала потреба або арешт накладено необґрунтовано.

3 матеріалів судового провадження вбачається, що дізнавач СД Тячівського РВП ГУНП в Закарпатській області Продан М.О. звернувся до слідчого судді Тячівського районного суду Закарпатської області з клопотанням, погодженим прокурором Тячівської окружної прокуратури Закарпатської області Варгою І.В., про накладення арешту на тимчасово вилучене майно у кримінальному провадженні № 12025078160000113, відомості про яке 02 травня 2025 року внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань, за ч. 1 ст. 197-1 КК України.

Клопотання мотивовано тим, що досудовим розслідуванням встановлено, що 01 травня 2025 року близько 15 години 30 хвилини надійшло повідомлення від Дубівського селищного голови Тячівського району Закарпатської області про те, що представники ТОВ «Закарпатреконструкція», достовірно знаючи та розуміючи, що ними буде вчинено неправомірні дії, самовільно зайняли земельну ділянку, яка є комунальною власністю Дубівської селищної ради Тячівського району Закарпатської області та розташована в с. Калини по вул. Калинова, Тячівського району, Закарпатської області, неподалік земельної ділянки за кадастровим номером: 2124482800:01:002:0128, внаслідок чого заподіяли шкоду територіальній громаді Дубівської селищної ради Тячівського району Закарпатської області.

01 травня 2025 року у період часу з 18:45 години по 19:14 години в ході огляду місця події дізнавачем СД Тячівського РВП ГУНП в Закарпатській області було виявлено та вилучено каток для виконання земельних робіт марки «Vibromax», номер кузова JCB1800790, бульдозер для виконання земельних робіт марки «Т-170», номер кузова 02/10797, бульдозер для виконання земельних робіт марки «LIEBHERR-752», номер кузова DP752-5419, фронтальний навантажувач для виконання земельних робіт марки «LIEBHERR», номер кузова 4720149, екскаватор гусеничний для виконання земельних робіт марки «LIEBHERR-944», два металеві вагони із позначками 21 світло-коричневого кольору, які залишено на відповідальне зберігання Дубівському селищному голові Тячівського району Закарпатської області.

У ході досудового розслідування у даному кримінальному провадженні вище перераховані предмети 02 травня 2025 року постановою дізнавача СД Тячівського РВП ГУНП в Закарпатській області визнано речовими доказами.

Згідно відповіді Головного управління Держпродспоживслужби в Закарпатській області встановлено, що каток дорожній марки «JCBVM132D», заводський номер JCB1800790, та навантажувач фронтальний марки «LIEBHERR», заводський номер 4720149, рахуються зареєстрованими за Мозговським Микитою Станіславовичем, мешканцем м. Харків, проспект Науки, 45 Б, Харківської області, Україна.

Відомості щодо реєстрації техніки, а саме: бульдозера марки «Т-170», номер кузова 02/10797, та бульдозера марки «LIEBHERR-752», номер кузова DP752-5419, відсутні.

З метою забезпечення збереження речових доказів, запобігання можливості приховання, пошкодження, псування, знищення, перетворення та відчуження, виникла необхідність в арешті тимчасово вилученого майна – котка дорожнього для виконання земельних робіт марки «Vibromax JCBVM132D», заводський номер кузова JCB1800790, який на праві власності належить Мозговському Микиті Станіславовичу, мешканцю м. Харків, проспект Науки, 45 Б, Харківської області, Україна; фронтального навантажувача для виконання земельних робіт марки «LIEBHERR 1574», заводський номер кузова 4720149, який на праві власності належить Мозговському Микиті Станіславовичу, мешканцю м. Харків, проспект Науки, 45 Б, Харківської області, Україна; бульдозера для виконання земельних робіт марки «Т-170», номер кузова 02/10797, який перебуває у володінні ТОВ "Закарпатреконструкція"; бульдозера для виконання земельних робіт марки «LIEBHERR-752», номер кузова DP752-5419, який перебуває у володінні ТОВ "Закарпатреконструкція"; екскаватора гусеничного для виконання земельних робіт марки «LIEBHERR-944», який перебуває у володінні ТОВ "Закарпатреконструкція"; двох металевих вагонів із позначками 21 світло-коричневого кольору, які перебувають у володінні ТОВ "Закарпатреконструкція", оскільки вказане майно має доказове значення для досудового розслідування та з'ясування обставин кримінального правопорушення та є речовими доказами у даному кримінальному провадженні, шляхом заборони відчуження, розпорядження та користування вказаним майном.

Ухвала слідчого судді мотивована тим, що наявні достатні підстави вважати, що вилучення вказаних речей в ході проведення 01.05.2025 року огляду місця події відповідає критеріям, зазначеним у ст. 98 КПК України та матимуть доказове значення у кримінальному провадженні, а тому слідчий суддя прийшов до висновку, що клопотання про накладення арешту є обґрунтованим та підлягає до задоволення.

В апеляційній скарзі представник ТзОВ «Гідроресурс-Тересва» - директор Сергієнко І.Є вказує на те, що з оскаржуваною ухвалою слідчого судді не погоджується і вважає, що така є необґрунтованою та такою, що підлягає скасуванню. Зазначає, що вказані будівельні машини, згідно Договору оренди будівельних машин і устаткування № 6/5-1 від 96.05.2025 передані власником Мозговським М.С. в оренду ТОВ «Гідроресурс-Тересва», що підтверджується вищевказаним Договором та Актом приймання-передачі майна в оренду від 06.05.2025. Вагони, на які накладено арешт, також перебувають у користуванні товариства. Звертає увагу, що відповідно до вимог КПК України слідчий, дізнавач не уповноважені за даних умов бути суб'єктом звернення з клопотанням до слідчого судді про арешт майна третьої особи. Зазначає, що підозра в даному кримінальному провадженні нікому не вручена. Вважає, що як клопотання дізнавача та і ухвала слідчого судді, містять лише опис фактичних обставин кримінального правопорушення, за яким здійснюється досудове розслідування та виклад положень ст.170 КПК України, без належного обґрунтування, за яким із критеріїв, передбачених ст.98 КПК України, вищевказане майно визнано речовим доказом. Просить суд, оскаржувану ухвалу слідчого судді скасувати, у задоволенні клопотання дізнавача відмовити.

Щодо пропущеного строку на оскарження ухвали слідчого судді зазначає, що ТзОВ «Гідроресурс-Тересва» не брало участі у розгляді клопотання про арешт майна, та йому не було відомо про результати розгляду, копія ухвали не направлялася, про оскаржувану ухвалу стало відомо з відомостей ЄРДР – 05.06.2025, тому зазначені обставини перешкодили подати апеляційну скаргу в передбачений кримінальним процесуальним законом строк, а тому просить визнати причини пропуску строку поважними та поновити такий.

До початку судового засідання від прокурора надійшла заява про розгляд справи у його відсутності.

Судове провадження розглядається за відсутності прокурора та представника ТзОВ «Гідроресурс-Тересва» - директора Сергієнка І.Є., неявка яких з урахуванням положень ч. 4 ст. 405 КПК України не перешкоджає його розгляду.

Заслухавши суддю-доповідача про суть ухвали слідчого судді, повідомлення про те, ким і в якому обсязі вона оскаржена, пояснення захисника-адвоката Діовші А.Я., який підтримав доводи апеляційної скарги та просив їх задовольнити, перевіривши та обговоривши доводи апеляційної скарги, дослідивши матеріали судового провадження, колегія суддів приходить до наступного висновку.

Стаття 24 КПК України гарантує кожному право на оскарження процесуальних рішень, дій чи бездіяльності суду, слідчого судді, прокурора, слідчого в порядку, передбаченому цим Кодексом.

Відповідно до ч. 1 ст. 117 КПК України пропущений із поважних причин строк повинен бути поновлений за клопотанням заінтересованої особи ухвалою слідчого судді, суду.

За змістом ст. 395 КПК України апеляційна скарга на ухвалу слідчого судді може бути подана протягом п'яти днів з дня її оголошення. Якщо ухвалу суду або слідчого судді було постановлено без виклику особи, яка її оскаржує, то строк апеляційного оскарження для такої особи обчислюється з дня отримання нею копії судового рішення.

Вирішуючи питання про поновлення строку апеляційного оскарження, суд апеляційної інстанції враховує, що 13.05.2025 судовий розгляд було проведено без участі сторін, відомостей про отримання копії оскаржуваної

ухвали, матеріали справи не містять, а тому з метою забезпечення доступу до правосуддя, **колегія суддів вважає за необхідне поновити строк апеляційного оскарження.**

Відповідно до ч. 1 ст. 404 КПК України, суд апеляційної інстанції переглядає судові рішення суду першої інстанції в межах апеляційної скарги.

При оцінці доводів апеляційної скарги та прийнятті судового рішення колегія суддів бере до уваги приписи таких нормативно-правових актів.

Відповідно до вимог ст. 370 цього Кодексу судові рішення повинні бути законним, обґрунтованим і вмотивованим, при цьому його законність повинна базуватись на правильному застосуванні норм матеріального права з дотриманням вимог щодо кримінального провадження, передбачених положенням Кримінального процесуального кодексу України.

Згідно п. 9 ч. 1 ст. 309 КПК України під час досудового розслідування можуть бути оскаржені в апеляційному порядку ухвали слідчого судді, зокрема, про арешт майна або відмову у ньому.

Одним із методів державної реакції на порушення, що носять кримінально-правовий характер, є заходи забезпечення кримінального провадження, передбачені ст. 131 КПК України, які виступають важливим елементом механізму здійснення завдань кримінального провадження при розслідуванні кримінальних правопорушень, **зокрема арешт майна.**

Як свідчить практика Європейського суду з прав людини (далі ЄСПЛ), найчастіше втручання в право власності фізичних та юридичних осіб відбувається з боку державних органів, зокрема, органів виконавчої влади, іноді органів законодавчої й судової влади, шляхом прийняття законодавчих актів чи при винесенні незаконного рішення суду, тоді як ст.1 Першого Протоколу до Європейської конвенції з прав людини забороняє будь-яке невинуватене втручання державних органів.

ЄСПЛ нагадує, що будь-яке втручання державного органу у право на мирне володіння майном повинно забезпечити «справедливий баланс» між загальним інтересом суспільства та вимогами захисту основоположних прав конкретної особи. Необхідність досягнення такого балансу відображена в цілому в структурі статті 1 Першого протоколу. Необхідного балансу не вдасться досягти, якщо на відповідну особу буде покладено індивідуальний та надмірний тягар (див., серед інших джерел, рішення від 23 вересня 1982 року у справі «Спорронг та Льюнрот проти Швеції», пп. 69 і 73, Series A N 52). Іншими словами, має існувати обґрунтоване пропорційне співвідношення між засобами, які застосовуються, та метою, яку прагнуть досягти (див., наприклад, рішення від 21 лютого 1986 року у справі «Джеймс та інші проти Сполученого Королівства», п. 50, Series A N 98) (справа «East/West Alliance Limited» проти України).

Так, згідно ст. 171 КПК України у клопотанні прокурора повинно бути зазначено правові (законні) підстави, у зв'язку з якими потрібно здійснити арешт майна.

Вказана норма також узгоджується зі ст. 1 Першого протоколу Конвенції про захист прав та основоположних свобод, відповідної до якої будь-яке обмеження власності повинно здійснюватися відповідно до закону, а отже суб'єкт, який ініціює таке обмеження повинен обґрунтувати свою ініціативу з посиланням на норми закону.

Відповідно до ч. 2 ст. 170 КПК України арешт майна допускається з метою забезпечення збереження речових доказів; спеціальної конфіскації; конфіскації майна як виду покарання або заходу кримінально-правового характеру щодо юридичної особи; відшкодування шкоди, завданої внаслідок

кримінального правопорушення (цивільний позов), чи стягнення з юридичної особи отриманої неправомірної вигоди.

У випадку, передбаченому пунктом 1 частини другої цієї статті, арешт накладається на майно будь-якої фізичної або юридичної особи за наявності достатніх підстав вважати, що воно відповідає критеріям, зазначеним у статті 98 цього Кодексу.

Відповідно до ст. 98 КПК України речовими доказами є матеріальні об'єкти, які були знаряддями вчинення кримінального правопорушення, зберегли на собі його сліди або містять інші відомості, які можуть бути використані як доказ факту чи обставин, що встановлюються під час кримінального провадження, в тому числі предмети, що були об'єктом кримінально протиправних дій, гроші, цінності та інші речі, набуті кримінально протиправним шляхом або отримані юридичною особою внаслідок вчинення кримінального правопорушення.

Задовольняючи клопотання дізнавача про арешт майна, слідчий суддя прийшов до висновку, що вилучені транспортні засоби та два металеві вагони, які зазначені у клопотанні дізнавача, відповідають ознакам ст. 98 КПК України, як предмети, які можуть зберігати на собі сліди правопорушення та містити інші відомості, які можуть бути використані як докази факту чи обставин, що підлягають перевірці під час досудового розслідування за допомогою низки слідчих (розшукових) дій, у тому числі проведенні відповідних експертиз, з метою забезпечення доказової бази у вказаному кримінальному провадженні.

На думку колегії суддів, такий висновок слідчого судді з приводу наявності підстав для задоволення клопотання не ґрунтується на матеріалах справи та вимогах КПК України.

Як вбачається з матеріалів провадження та ухвали слідчого судді, - у провадженні СД Тячівського РВП ГУНП України в Закарпатській області знаходиться кримінальне провадження № 12025078160000113, відомості про яке 02 травня 2025 року внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань, за ч. 1 ст. 197-1 КК України.

В ході огляду місця події 01 травня 2025 року в період часу з 18:45 години по 19:14 години в с. Калини, вул. Калинова, б/н, Тячівського району, Закарпатської області, Україна, біля земельної ділянки з кадастровим номером: 2124482800:01:002:0128, було виявлено та вилучено коток дорожній для виконання земельних робіт марки «Vibromax JCBVM132D», заводський номер кузова JCB1800790, фронтальний навантажувач для виконання земельних робіт марки «LIEBHERR 1574», заводський номер кузова 4720149, бульдозер для виконання земельних робіт марки «Т-170», номер кузова 02/10797, бульдозер для виконання земельних робіт марки «LIEBHERR-752», номер кузова DP752-5419, екскаватор гусеничний для виконання земельних робіт марки «LIEBHERR-944» та два металеві вагони із позначками 21 світло-коричневого кольору.

В рамках зазначеного кримінального правопорушення Дізнавач СД Тячівського РВП ГУНП в Закарпатській області Продан М.О. звернувся до суду з клопотанням про арешт майна.

Постановою дізнавача СД Тячівського РВП ГУНП в Закарпатській області Продана М.О. від 02 травня 2025 року, вище зазначене майно, визнано речовими доказами у даному кримінальному провадженні.

На переконання колегії суддів клопотання дізнавача у кримінальному провадженні № 12025078160000113 про накладення арешту на майно, а саме: коток дорожній для виконання земельних робіт марки «Vibromax JCBVM132D», заводський номер кузова JCB1800790, фронтальний

навантажувач для виконання земельних робіт марки «LIEBHERR 1574», заводський номер кузова 4720149, бульдозер для виконання земельних робіт марки «Т-170», номер кузова 02/10797, бульдозер для виконання земельних робіт марки «LIEBHERR-752», номер кузова DP752-5419, екскаватор гусеничний для виконання земельних робіт марки «LIEBHERR-944» та два металеві вагони із позначками 21 світло-коричневого кольору, подано без дотримання вимог КПК, оскільки всупереч вимогам ст. 132 КПК України, у клопотанні не вказано і не надано достатніх і належних доказів тих обставин, на які містяться посилання.

Відповідно до ч. 3 ст. 132 КПК України, застосування заходів забезпечення кримінального провадження не допускається, якщо слідчий, прокурор не доведе, що: 1) існує обґрунтована підозра щодо вчинення кримінального правопорушення такого ступеня тяжкості, що може бути підставою для застосування заходів забезпечення кримінального провадження; 2) потреби досудового розслідування виправдовують такий ступінь втручання у права і свободи особи, про який ідеться в клопотанні слідчого, прокурора; 3) може бути виконане завдання, для виконання якого слідчий, прокурор звертається із клопотанням.

Проте, із тексту клопотання дізнавача вбачається, що воно складається з викладенням скороченого змісту фактичних обставин кримінального правопорушення (фабули), зокрема, що 01 травня 2025 року близько 15 години 30 хвилини надійшло повідомлення від Дубівського селищного голови Тячівського району Закарпатської області про те, що представники ТОВ «Закарпатреконструкція», достовірно знаючи та розуміючи, що ними буде вчинено неправомірні дії, самовільно зайняли земельну ділянку, яка є комунальною власністю Дубівської селищної ради Тячівського району Закарпатської області та розташована в с. Калини по вул. Калинова, Тячівського району, Закарпатської області, неподалік земельної ділянки за кадастровим номером: 2124482800:01:002:0128, внаслідок чого заподіяли шкоду територіальній громаді Дубівської селищної ради та посилання на положення ст. 170 КПК України без належного обґрунтування співвідношення вказаних положень процесуального закону з фактичними обставинами даного кримінального провадження.

Згідно пояснень, наданих в судовому засіданні адвокатом Діовші А.Я., який представляє інтереси ТзОВ «Гідроресурс-Тересва» та долучених до апеляційної скарги копій документів слідує, що вказані будівельні машини згідно Договору оренди будівельних машин і устаткування № 6/5-1 від 06.05.2025 передані власником Мозговським М.С. в оренду ТзОВ «Гідроресурс-Тересва», що також підтверджується Актом приймання-передачі майна в оренду від 06.05.2025, з якого слідує, що орендодавець фізична особа Мозговський Микита Станіславович передав, а орендар ТзОВ «Гідроресурс-Тересва» прийняв у тимчасове користування коток дорожній марки «Vibromax JCBVM132D», заводський номер кузова JCB1800790; фронтальний навантажувач марки «LIEBHERR 1574», заводський номер кузова 4720149; бульдозер марки «LIEBHERR-752», номер кузова DP752-5419; екскаватор гусеничний марки «LIEBHERR-944»; трактор гусеничний Т-130МГ, власником яких є орендодавець фізична особа Мозговський Микита Станіславович.

Разом з тим, адвокат Діовші А.Я. просив суд врахувати те, що фабула кримінального правопорушення за яким здійснюється досудове розслідування за ч. 1 ст. 197-1 КК України, взагалі не містить жодної згадки про ТзОВ «Гідроресурс-Тересва».

На переконання колегії суддів, з урахуванням відомостей, які внесені до ЄРДР у кримінальному провадженні № 12025078160000113, подане дізнавачем клопотання з додатками не містить даних, які б давали розумні підстави вважати, що вказані будівельні машини відповідають

критеріям, передбаченим ст. 98 КПК України, зокрема були знаряддям вчинення кримінального правопорушення, зберегли на собі його сліди або містять інші відомості, які можуть бути використані як доказ факту чи обставин, що встановлюються під час кримінального провадження, є об'єктом протиправних дій, набуті кримінально протиправним шляхом або отримані внаслідок вчинення кримінального правопорушення, тобто вказане клопотання подано без дотримання вказаних вимог, оскільки всупереч вимогам ст. 132 КПК України, у клопотанні не вказано і не надано достатніх і належних доказів тих обставин, на які містяться посилання.

Не містить клопотання і відомостей щодо пред'явлення підозри будь-якій особі в даному кримінальному провадженні, або конкретні факти і докази, в чому саме полягає злочинна діяльність працівників товариства, їх відношення до події, що розслідується в рамках кримінального провадження №12025078160000113 від 02.05.2025 за ч.1 ст.197-1 КК України.

Разом з тим, колегія суддів звертає увагу, що прохальна частина клопотання дізнавача містить посилання про накладення арешту на майно у кримінальному провадженні № 12025078160000104 від 23.04.2025.

На зазначені недоліки слідчий суддя увагу не звернув, у зв'язку із чим неможливо встановити, до яких матеріалів кримінального провадження відноситься вилучене майно, і в якому кримінальному провадженні воно може бути доказом або предметом кримінального правопорушення.

Таким чином, у клопотанні про арешт майна взагалі не обґрунтовані співрозмірність обмеження права власності, необхідність такого втручання у права власників та наслідки арешту майна для власників майна.

Наведені вище обставини свідчать про відсутність правових підстав для накладення арешту на вищевказане майно, та не можуть бути підставою для порушення права власника майна, передбаченого ст. 41 Конституції України.

Більш того, як вбачається зі змісту ухвали слідчого судді, розглядаючи клопотання, слідчий суддя при накладенні арешту на майно фактично обмежився лише наведенням фактичних обставин вчинення кримінального правопорушення відповідно до клопотання дізнавача, цитуванням вимог кримінального процесуального закону та узагальненим посиланням на те, що накладення арешту на зазначене майно необхідне для забезпечення його збереження як речового доказу, унеможливлення їх приховування, пошкодження чи знищення.

Будь-яких інших, законних підстав визначених кримінальним процесуальним законом для арешту майна, ні дізнавачем у клопотанні, ні під час апеляційного розгляду не надано.

Що стосується доводів апелянта в апеляційній скарзі, щодо звернення до слідчого судді з клопотанням неналежною особою, вони є підставними та ґрунтуються на нормах діючого кримінального процесуального законодавства, з огляду на наступне.

Так з матеріалів справи вбачається, що з клопотанням про арешт майна звернувся дізнавач сектору дізнання Тячівського РВП ГУНП в Закарпатській області Продан М.О., якому доручено досудове розслідування даного кримінального провадження. Клопотання підписане останнім та погоджено прокурором Тячівської окружної прокуратури Варга І.В., який згідно витягу з ЄРДР, є процесуальним керівником у даному кримінальному провадженні.

Згідно ч. 1 ст. 171 КПК України, з клопотанням про арешт майна до слідчого судді, суду має право звернутися прокурор, слідчий за погодженням з

прокурором, а з метою забезпечення цивільного позову, а також цивільний позивач.

Згідно з вимогами ч. 2 ст. 64-2 КПК України, на яку посилається сторона захисту, третьою особою, щодо майна якої вирішується питання про арешт, виникають з моменту звернення прокурора до суду із клопотанням про арешт майна.

За таких обставин, на переконання апеляційного суду, пріоритетному застосуванню в даному випадку підлягають вимоги ч. 1 ст. 171 КПК України, які прямо визначають суб'єктів звернення до слідчого судді із клопотанням про накладення арешту на майно.

Отже, клопотання про арешт майна у кримінальному провадженні №12025078160000113 подано неналежною особою.

За таких обставин, враховуючи всі викладені вище положення закону **в своїй сукупності**, колегія суддів вважає ухвалу слідчого судді незаконною та невмотивованою та приходить до висновку про те, що при розгляді клопотання слідчого та постановлення ухвали були допущені перелічені вище істотні порушення вимог кримінального процесуального закону, які перешкодили прийняттю законного та обґрунтованого рішення.

Згідно ч. 3 ст. 407 КПК України за наслідками апеляційного розгляду за скаргою на ухвали слідчого судді суд апеляційної інстанції має право: залишити ухвалу без змін; скасувати ухвалу і постановити нову ухвалу.

За таких обставин, апеляційна скарга представника ТзОВ «Гідроресурс-Тересва» - директора Сергієнко І.Є. підлягає задоволенню, а ухвала слідчого судді Тячівського районного суду Закарпатської області від 13 травня 2025 року, як незаконна підлягає скасуванню.

Керуючись ст. ст. 170-173, 307, 309, 376, 405, 407, 422 КПК України,

ПОСТАНОВИВ:

Поновити представнику ТзОВ «Гідроресурс-Тересва» - директору Сергієнко І.Є. строк на апеляційне оскарження судового рішення.

Апеляційну скаргу представника ТзОВ «Гідроресурс-Тересва» - директора Сергієнко І.Є. задовольнити.

Ухвалу слідчого судді Тячівського районного суду Закарпатської області від 13 травня 2025 року про арешт майна скасувати.

У задоволенні клопотання дізнавача СД Тячівського РВП ГУНП в Закарпатській області Продана М. О., погоджене прокурором Тячівської окружної прокуратури Закарпатської області Варгою І. В., про накладення арешту на тимчасово вилучене майно у кримінальному провадженні № 12025078160000113, відомості про яке 02 травня 2025 року внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань, за ч. 1 ст. 197-1 КК України, - відмовити.

Ухвала набирає законної сили з моменту її проголошення та оскарженню в касаційному порядку не підлягає.

Судді